

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaken 327/24 en 328/24

Arbitragecollege samengesteld uit:

De heer Peter MARCOEN Voorzitter; de heren Guy HERMANS en Marinus VROMANS arbiters;

Pleitzitting: 1 maart 2024

Inzake :

I. 327/24 : RSC ANDERLECHT/KBVB

NV RSC ANDERLECHT, profvoetbalclub, met zetel te 1070 Brussel, Theo Verbeecklaan 2, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0823.379.451;

Eiseres, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. Walter DAMEN en Mr. Davina SIMONS, beiden advocaat te 2600 Berchem, Elisabethlaan 122 en [...], Legal Counsel;

tegen :

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met maatschappelijke zetel te 1480 Tubeke, Brusselsestraat 480, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160;

Eerste verweerster, vertegenwoordigd door Mr. Elisabeth MATTHYS, Mr. Audry STEVENART en Mr. Kiandro LEBON, allen advocaat te 1000 Brussel, Loksumstraat 25 (Central Plaza) en [...], juriste bij de KBVB;

Inzake :

II. 328/24 : VZW K. RACING GENK/KBVB/RSC ANDERLECHT

VZW K. RACING GENK 322, profvoetbalclub, met zetel te 3600 Genk, Stadionplein 4, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0434.825.462;

Eiseres, bijgestaan en vertegenwoordigd door de heer [...] en de heer [...], Legal Counsels, gevolmachtigd door KRC GENK;

tegen :

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met maatschappelijke zetel te 1480 Tubeke, Brusselsestraat 480, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160;

Eerste verweerster, vertegenwoordigd door Mr. Elisabeth MATTHYS, Mr. Audry STEVENART en Mr. Kiandro LEBON, allen advocaat te 1000 Brussel, Loksumstraat 25 (Central Plaza) en [...], juriste bij de KBVB;

In aanwezigheid van :

NV RSC ANDERLECHT, profvoetbalclub, met zetel te 1070 Brussel, Theo Verbeecklaan 2, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0823.379.451;

Inzake zijnde partij, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. Walter DAMEN en Mr. Davina SIMONS, beiden advocaat te 2600 Berchem, Elisabethlaan 122 en [...], Legal Counsel;

BV CERCLE BRUGGE KSV, profvoetbalclub, met zetel te 8200 Brugge, Olympialaan 74, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0554.798.824;

Vrijwillig tussenkomende partij, vertegenwoordigd door haar CEO [...], en [...], Finance & Administration Director;

NV KAA GENT, profvoetbalclub, met zetel te Gent, Ottergemsesteenweg Zuid 808, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0407.885.394;

Vrijwillig tussenkomende partij, vertegenwoordigd door Mr. Dominique DE WAELE loco Mr. Thomas GILLIS, beiden advocaat te 9000 Gent, Vlaanderenstraat 78;

I. DE PROCEDURE:

Op 2 februari 2024 werd een verzoekschrift tot arbitrage bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport neergelegd door nv RSC ANDERLECHT tegen vzw KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND.

Op 7 februari 2024 werd een verzoekschrift tot arbitrage bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport neergelegd door vzw K. RACING GENK 322 tegen vzw KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND en in aanwezigheid van nv RSC ANDERLECHT.

In navolging hiervan werd op 12 februari 2024 door de Voorzitter van de arbiters bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport, de heer Guido DE CROOCK, de zaken samengevoegd op grond van volgende motivering:

“1. De twee verzoekschriften betreffen dezelfde feiten. Tijdens de wedstrijd tussen RSC Anderlecht en KRC Genk van 23 december 2023 wordt omstreeks minuut 22 een strafschop toegekend aan KRC Genk. De strafschop werd getrapt. De penalty levert geen doelpunt op. Genk-speler [...] kan de bal vervolgens als eerste bespelen en maakt een doelpunt. Uiteindelijk wordt een vrijschop toegekend aan Anderlecht, terwijl KRC Genk van oordeel is dat de strafschop diende hernomen.

2. KRC Genk diende klacht in bij het PRD bij de KBVB die van oordeel was dat de klacht van KRC Genk ontvankelijk doch ongegrond was. KRC Genk stelde d.d. 13 januari 2024 hoger beroep in tegen voormelde beslissing van het PRD bij de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal. Op 26 januari 2024 besliste de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal dat de klacht van KRC Genk ontvankelijk en gegrond was, ze vernietigde de beslissing van de PRD en stelde dat de wedstrijd Anderlecht-Genk diende herspeeld te worden. Tegen de beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal is door Anderlecht een beroep tot vernietiging ingesteld bij de evocatiecommissie van de KBVB.

3. Wij stellen vast dat beide verzoeken tot arbitrage samenhangend zijn, vermits het voorwerp van de betwisting in beide zaken hetzelfde is. De partijen hebben de gelegenheid gehad hierover standpunt in te nemen en zich bij mail akkoord verklaarden met de samenvoeging. Ze werden ook gehoord op de zitting van heden via Teams.

4. Overeenkomstig artikel 4.1 h en 21 van het reglement bevelen we de samenvoeging.

5. De samenvoeging van de twee zaken impliceert dat wij het arbitragecollege samenstellen (art.21.1 al.2).

6. Wij benoemen als arbiters Marinus VROMANS, Guy HERMANS en als Voorzitter van het arbitragecollege Peter MARCOEN.

*7. In toepassing van artikel 24.1 beslissen we om de uiterste termijn waarbinnen het arbitragecollege uitspraak dient te doen vast te leggen op **5 maart 2024.**”*

Op 15 februari 2024 werd een verzoek tot vrijwillige tussenkomst neergelegd door bv KSV CERCLE BRUGGE.

Op 21 februari 2024 werd een verzoek tot vrijwillige tussenkomst neergelegd door nv KAA GENT.

Partijen hebben geen bezwaar tegen de publicatie van de in deze zaak te nemen beslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

De arbiters doen met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Boechoutlaan 9, 1020 BRUSSEL.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

In haar synthesebesluiten vordert NV RSC ANDERLECHT:

“Het door RSC Anderlecht ingestelde hoger beroep tegen de beslissing van 26 januari 2024 van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal in dossier 28/23-24 ontvankelijk en gegrond te willen verklaren :

IN HOOFDORDE : *te willen oordelen dat het door Genk ingestelde hoger beroep tegen de beslissing van de PRD onontvankelijk is en de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal aldus niet bevoegd was om te oordelen;*

IN ONDERGESCHIKTE ORDE :

**Te willen oordelen dat de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal in haar beoordeling een inbreuk op het Bondsreglement heeft begaan door het miskennen van de artikelen B6.120 en B6.121 van het Bondsreglement, alsook van Law 5.2 van de “Law of the Games” en dienvolgens;*

**De bestreden beslissing te willen hervormen en te willen oordelen dat er louter sprake is van een scheidsrechterlijke vergissing bij de beoordeling van de feiten en geenszins van een scheidsrechterlijke vergissing in de toepassing van de spelregels.*

IN IEDER GEVAL, *om te bevestigen dat de wedstrijd tussen Genk en Anderlecht d.d. 23 december 2023 niet ongeldig dient te worden verklaard en bijgevolg niet dient te worden herspeeld, alsook Genk te willen veroordelen tot de kosten van het geding.”*

Door vzw KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND wordt het volgende gevorderd :

“In hoofdorde, om vast te stellen dat het door GENK ingestelde verhaal tegen de beslissing van het Professional Referee Department voor de Disciplinaire Raad onontvankelijk was en de Disciplinaire Raad aldus niet bevoegd was om te oordelen en bijgevolg de beslissing van de Professional Referee Department dd. 8 januari 2024 die de klacht van GENK ontvankelijk, doch ongegrond verklaarde te bevestigen;

In ondergeschikte orde, om vast te stellen dat de beslissing van de Disciplinaire Raad dd. 26 januari 2024 in strijd is met de artikelen B6.120 en B6.121 van het Bondsreglement, en bijgevolg de beslissing van de Disciplinaire Raad te vernietigen en te oordelen dat er louter sprake is van een scheidsrechterlijke vergissing bij de beoordeling van de spelfeiten en geenszins van een scheidsrechterlijke vergissing in de toepassing van de spelregels die tot het ongeldig verklaren van de wedstrijd kan leiden.

In ieder geval, om te bevestigen dat de wedstrijd tussen GENK en ANDERLECHT van 23 december 2023 niet ongeldig dient te worden verklaard en bijgevolg niet dient te worden herspeeld.

In ieder geval, om GENK te veroordelen tot de kosten van het geding.”

VZW K. RACING GENK vordert op haar beurt:

*“-Cercle Brugge en KAA Gent te weren uit de procedure;
-het verzoek strekkende tot hoger beroep tegen de beslissing van het PRD dd. 8 januari 2024 ontvankelijk en gegrond te verklaren;
-De beslissing van het PRD d.d. 8 januari 2024, waarin werd beslist dat de fout van de scheidsrechter een vergissing in de beoordeling van een spelfeit en geen fout in de toepassing van de spelregels betrof, te vernietigen, ofwel de beslissing van de DRP d.d. 26 januari 2024 waarin de beslissing van het PRD werd vernietigd en waarin werd geoordeeld dat er sprake is van een scheidsrechterlijke fout in de toepassing van de spelregels, te bevestigen;
-In ondergeschikte orde vast te stellen dat de KRC Genk schade heeft geleden door de scheidsrechterlijke fouten waardoor KRC Genk gerechtigd is op herstel in natura in toepassing van artikel 1384 oud Burgerlijk Wetboek;
-Zo nodig een nieuwe beslissing te nemen waarbij:
*het standpunt van KRC Genk wordt bevestigd dat de scheidsrechter in de wedstrijd d.d. 23 december 2023 wel een fout heeft gemaakt in de toepassing van de spelregels;
*wordt bevestigd dat deze scheidsrechterlijke fout een grondige impact had op het verloop van de wedstrijd;
*het standpunt van KRC Genk wordt bevestigd dat de scheidsrechters een fout hebben gemaakt waardoor KRC Genk recht heeft op herstel in natura;
*in ieder geval wordt beslist om de wedstrijd dd. 23 december 2023 te doen herspelen.
-De KBVB en RSC Anderlecht en in ondergeschikte orde ook Cercle Brugge en KAA Gent te veroordelen tot de kosten van de arbitrageprocedure.”*

KSV CERCLE BRUGGE vordert in het kader van haar tussenkomst:

In ieder geval :

De arbitrageovereenkomst onverwijld aan Cercle over te maken voor ondertekening en het verzoek van Cercle om vrijwillig tussen te komen in deze procedure ontvankelijk en

gegrond te verklaren en bijgevolg Cercle te machtigen om tussen te komen in deze procedure.

In hoofdorde :

Vast te stellen dat het door Genk ingestelde verhaal tegen de beslissing van het Professional Referee department voor de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal onontvankelijk was en de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal bijgevolg niet bevoegd was om te oordelen en bijgevolg de beslissing van de Professional Referee Department van 8 januari 2024 die de klacht van Genk ontvankelijk, doch ongegrond verklaarde te bevestigen;

In ondergeschikte orde :

Vast te stellen dat de beslissing van de Disciplinaire Raad van 26 januari 2024 in strijd is met de artikelen B6.120 en B6.121 van het Bondsreglement, en bijgevolg deze beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal te vernietigen en te oordelen dat er louter sprake is van een scheidsrechterlijke vergissing bij de beoordeling van de spelfeiten en geenszins van een scheidsrechterlijke vergissing in de toepassing van de spelregels die tot het ongeldig verklaren van de desbetreffende wedstrijd kan leiden.”

Op haar beurt vordert de vrijwillig tussenkomende partij, KAA GENT het volgende:

- “1. Het verzoek van KAA GENT om vrijwillig tussen te komen in de procedure toelaatbaar en gegrond te achten en bijgevolg KAA GENT te machtigen om tussen te komen in deze procedure;*
- 2. Vast te stellen en te beslissen dat de Bestreden Beslissing in strijd is met de regelgeving van de KBVB;*
- 3. KRC Genk te veroordelen tot de kosten van deze procedure.”*

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

Tijdens de wedstrijd van 23 december 2023 tussen RSC ANDERLECHT en KRC GENK werd in minuut 22 een strafschop toegekend aan KRC GENK. [KS], doelman van RSC ANDERLECHT, stopte in eerste instantie de strafschop van KRC GENK-speler [BH] maar in de herneming werd de bal alsnog binnengeschoot door KRC GENK-speler [YS].

De VAR kwam tussen waarna het doelpunt door hoofdscheidsrechter [NV] werd afgekeurd en een indirecte vrije trap werd toegekend aan RSC ANDERLECHT.

Dit laatste was het gevolg van het feit dat KRC GENK-speler [YS] te vroeg het strafschopgebied had betreden en er dienvolgens overeenkomstig artikel 14 van the Laws of the Games een indirecte vrije trap ten voordele van RSC ANDERLECHT diende te worden toegekend.

RSC ANDERLECHT won de wedstrijd met 2-1 nadat KRC GENK in de 70° minuut op voorsprong was gekomen.

Volgens KRC GENK had de hoofdscheidsrechter, [NV], zich vergist in de toepassing van de spelregels en had hij in die omstandigheden de strafschoep moeten laten hernemen.

KRC GENK heeft daarop, op 24 december 2023, een formele klacht neergelegd bij het Professional Referee Department met het verzoek om de wedstrijd van 23 december 2023 tussen RSC ANDERLECHT en KRC GENK ongeldig te verklaren omdat er volgens KRC GENK sprake was van een scheidsrechterlijke vergissing in de toepassing van de spelregels zoals omschreven in artikel B6.121 van het Bondsreglement.

Partijen werden vervolgens op 26 december 2023 opgeroepen voor de zitting van 5 januari 2024 waar alle partijen alsmede de hoofdscheidsrechter en de VAR werden gehoord en het audio-en beeldmateriaal van de VAR, tijdens de betwiste spelfase, werden getoond.

Het Professional Referee Department heeft op 8 januari 2024 de klacht van KRC Genk ontvankelijk doch ongegrond verklaard en heeft geoordeeld dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels maar wel bij de beoordeling van een spelfeit, gevolg waarvan de zaak niet werd overgemaakt aan de bevoegde disciplinaire instantie:

“3.3. Overwegende dat, gelet op voormelde en rekening houdend met alle elementen die door partijen zijn aangebracht en met de antwoorden die door de getuigen zijn gegeven op de vragen gesteld door de partijen, in het licht van de toepasselijke reglementering, het PRD van oordeel is dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels. Dat in casu sprake is van een fout bij de beoordeling van een spelfeit.

OM DEZE REDENEN

Beslist het Bureau Arbitrage KBVB, dat de klacht ontvankelijk doch ongegrond is in die zin dat vaststaat dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels en de zaak derhalve niet wordt overgemaakt aan de bevoegde disciplinaire instantie”.

Vervolgens werd in deze beslissing ook aangegeven dat er een mogelijkheid tot verhaal openstond bij het BAS: *“Mogelijkheid tot verhaal : zie artikel B1.18 Bondsreglement(BAS).”*

Waar KRC Genk toch verhaal instelde bij de Disciplinaire Raad heeft deze op 23 januari 2024 de zaak behandeld en op 26 januari 2024 de hiernavolgende beslissing genomen:

“Verklaart de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal het hoger beroep van KRC Genk ontvankelijk en gegrond en vernietigt het de bestreden beslissing van het PRD dd. 8 januari 2024:

OPNIEUW RECHTSPREKEND :

Zegt de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal bij eenparigheid voor recht dat : De wedstrijd tussen RSC Anderlecht en KRC Genk van 23 december 2023 ongeldig is nu de scheidsrechter een vergissing heeft begaan in de toepassing van de spelregels (artikel

14 van de “Laws of the Game”) die de gang van het spel grondig heeft beïnvloed in de zin van artikel B6.121 lid 2 van het Bondsreglement :

Deze wedstrijd dient te worden herspeeld nu tussen het ogenblik waarop de vergissing werd begaan en het einde van de wedstrijd de score wel degelijk nog kon veranderen in die mate dat de punten hieronder anders moeten worden toegekend; (...)”

In reactie hierop heeft RSC ANDERLECHT zowel bij de Evocatiecommissie een verzoek tot Evocatie ingediend als een verhaal middels arbitrage bij het BAS.

KRC Genk heeft op 7 februari 2024, derhalve na de op 26 januari 2024 door de Disciplinaire Raad genomen beslissing, een verzoek tot arbitrage voor het BAS neergelegd.

Het door RSC Anderlecht op 2 februari 2024 neergelegde arbitrageverzoek en het door KRC Genk op 7 februari 2024 neergelegde arbitrageverzoek werden vervolgens, zoals hiervoor reeds aangegeven, op 12 februari 2024 samengevoegd om te worden behandeld op de zitting van 1 maart 2024 met uitspraak gesteld op 5 maart 2024.

Op 22 februari 2024, lopende huidige procedure, heeft de Evocatiecommissie een beslissing genomen waarbij zij oordeelde dat de Disciplinaire Raad zich terecht bevoegd had verklaard alsmede er wel degelijk een miskenning voorhanden was van de bepalingen van artikel B6.120 en B6.121 van het Bondsreglement alsook van artikel 5 van the Laws of the Game :

“De evocant verwijst naar artikel B1.18 Bondsreglement dat stelt :

Onverminderd de bepalingen van dwingend recht en binnen de grenzen ervan, verbinden de bond en, door hun aansluiting, de clubs en aangeslotenen, zich ertoe elk geschil uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement, na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in het bondsreglement zijn voorzien, te beslechten via de toepasselijke procedure bij het BAS (Belgisch Arbitragehof voor de Sport)”

De evocant steunt zich op deze bepaling om te besluiten dat er geen interne regelgeving is voorzien voor beslissingen genomen door het Professional Referee Department en het hoger beroep meteen diende ingesteld bij het BAS en niet bij de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal.

In eerste instantie kan verwezen worden naar de bepalingen van art. B6.119 Bondsreglement waar duidelijk wordt gesteld :

“Klachten over vergissingen, begaan door een scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens de wedstrijd of bij de toepassing van de regels van het voetbalspel, worden beschouwd als hebbend betrekking op de spelleiding en worden behandeld door de bevoegde instantie belast met arbitrage(refereeing), uitgezonderd voor wat betreft de wedstrijden van de Beker van België Vrouwen en de Beker van België Heren voor de eerste 5 speeldagen, waar het Sportcomité KBVB bevoegd is. ”

In casu, betreft het beroep bij de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal het aanvechten van een beslissing genomen door het “Bureau Arbitrage KBVB”, zijnde de in art. B6.119 Bondsreglement aangeduide bevoegde instantie en is dit geen verhaal tegen een genomen beslissing van de scheidsrechter an sich.

In toepassing van art. P2.12 Bondsreglement wordt uitdrukkelijk voorzien dat de kamers van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal hoger beroep oordelen over beslissingen gewezen in eerste aanleg van het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal, waarbij deze laatste instantie deze is zoals bedoeld in art. B2.10,6° van het Bondsreglement.

Tenslotte dient gewezen te worden op art. B11.77 Bondsreglement dat stelt :

“iedere genomen beslissing is, behoudens andersluidende bepalingen, vatbaar voor een rechtsmiddel”.

De Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal heeft zich terecht bevoegd verklaard...

....

....

....

-dat in navolging van bovenstaande bepaling de scheidsrechter de juiste gegevens dient te krijgen om een correcte toepassing te kunnen maken van de spelregels, hetgeen niet het geval was;

Het argument van de evocant dat art. B6.120 Bondsreglement enkel van toepassing is op de scheidsrechter, doet geen afbreuk aan de bepaling van art.6 van de Laws of the Game dat o.a. de VAR de scheidsrechter dient te ondersteunen met het oog op het leiden van een wedstrijd in overeenstemming met de spelregels “Laws of the Game”.

De evocant merkt terecht op dat de scheidsrechter de eindverantwoordelijkheid draagt inzake de beslissing, doch dit ontslaat hem niet om de spelregels op een correcte wijze toe te passen op basis van zijn eigen bevindingen en informatie hem aangereikt door de VAR, die in dit geval ontoereikend was, nu men bij het nemen van de strafschop “vergeten te kijken” is naar het te vroeg inkomen van verdedigende spelers, hetgeen essentieel is voor een correcte toepassing door de scheidsrechter van de betrokken spelregel.

Dat de zorgvuldigheidsplicht die rust op de scheidsrechter en bij uitbreiding op de VAR, aangehaald door de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal in haar beslissing van 26.1.2024, wel degelijk een wettelijke basis heeft, met name art. 6 van de Laws of the Game(ondersteunen en assisteren om de wedstrijd te leiden conform de spelregels “Laws of the Game”).

De Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal heeft op basis van bovenstaande feitelijke en juridische elementen afdoende gemotiveerd om naar recht te oordelen dat de scheidsrechter de spelregel 14 van de “Laws of the Game” niet correct heeft toegepast, waardoor reglementair een onjuiste beslissing werd genomen.

Er is geen schending van de art. B6.120 en B6.121 alsmede art. 5.2 Laws of the Game.

Het middel kan niet aangenomen worden.”

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

Met betrekking tot de ontvankelijkheid en de bevoegdheid van het BAS worden door partijen de volgende middelen opgeworpen:

R.S.C. ANDERLECHT:

- het hoger beroep van KRC Genk bij de Disciplinaire Raad was onontvankelijk, er is alleen een hoger beroep mogelijk bij het BAS;
- het Professional Referee Department en het Bureau Arbitrage KBVB zijn beide instanties die afzonderlijk worden vermeld in artikel B2.10 van het Bondsreglement.

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND:

- er is een duidelijke trapsgewijze bevoegdheid ingebouwd met betrekking tot het Professional Referee Department en de Disciplinaire Raad;
- het Professional Referee Department is de enige instantie die bevoegd is om te oordelen over de vraag of de vergissing in kwestie een vergissing in de toepassing van de spelregels betreft dan wel een vergissing in het beoordelen van een spelfeit;
- het Bondsreglement voorziet niet in een intern rechtsmiddel;
- het BAS dient zich hierbij te beperken tot een zuivere marginale controle waarbij enkel wordt nagegaan of de genomen beslissing in overeenstemming is met de eigen reglementen en de bepalingen van dwingend recht of “openbare orde” en al dan niet kennelijk onredelijk is;
- het door KRC Genk ingestelde verhaal bij de Disciplinaire Raad is onontvankelijk en de beslissing van het PRD dient te worden bevestigd.

KRC GENK:

- het DRP is bevoegd op grond van de artikelen B6.119 en B6.121 van het Bondsreglement;
- overeenkomstig artikel B11.77 is iedere beslissing, behoudens andersluidende bepalingen, vatbaar voor een rechtsmiddel;
- ook de Evocatiecommissie oordeelde dat de Disciplinaire Raad wel degelijk bevoegd was om van het geschil in beroep kennis te nemen.

Dienaangaande zijn de hiernavolgende overwegingen aan de orde.

Met betrekking tot de al dan niet bevoegdheid van het BAS, voorziet artikel B1.18 van het Bondsreglement het volgende:

“Artikel B1.18 Onverminderd de bepalingen van dwingend recht en binnen de grenzen hiervan, verbinden de bond en, door hun aansluiting, de clubs en aangeslotenen, zich ertoe elk geschil uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement, na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in het bondsreglement zijn voorzien, te beslechten via de toepasselijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.”

In het licht hiervan doet zich een betwisting voor tussen partijen aangaande de rol en de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad en daaraan gekoppeld de wijze waarop het BAS gevat in toepassing van voornoemde bepaling, wat de omvang van haar bevoegdheid betreft, dient uitspraak te doen.

Immers meent de KBVB dat de Disciplinaire Raad zich nooit had mogen bevoegd verklaren als beroepsinstantie tegen de beslissing van het Professional Referee Department en bij uitbreiding had ook de Evocatiecommissie dit volgens haar moeten vaststellen in plaats van zich, op haar beurt, bevoegd te verklaren.

Dienaangaande stelt de KBVB het volgende:

“De Disciplinaire Raad heeft ten onrechte geoordeeld dat de beslissing van het Professional Referee Department zou neerkomen op een beslissing van het Bureau Arbitrage genomen in eerste aanleg. Het Referee Department uit artikel B6.119 van het Bondsreglement betreft nochtans niet dezelfde instantie als het ‘Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal’ en beiden mogen dan ook niet zomaar vereenzelvigd worden. Het Professional Referee Department is daarentegen een afzonderlijk (technisch gespecialiseerde) instantie die geen bondsinstantie is. Dit in tegenstelling tot het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal dat niet langer bestaat en nergens elders in het Bondsreglement aangehaald/gedefinieerd wordt. Artikel P2.18 is bijgevolg een gedateerd artikel dat-gelet op het verdwijnen van het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal-geschrap/aangepast had moet worden.”

Ook RSC ANDERLECHT vordert dat het door KRC GENK bij de Disciplinaire Raad ingesteld hoger beroep onontvankelijk zou worden verklaard.

Het BAS stelt inderdaad vast dat zowel de Disciplinaire Raad als de Evocatiecommissie zich bevoegd achtten om van het geschil kennis te nemen waarbij de Disciplinaire Raad als beroepsinstantie zou hebben gefungeerd tegen de beslissing genomen door het Professional Referee Department.

De Evocatiecommissie motiveerde op 22 februari 2024 de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad als volgt :

“In eerste instantie kan worden verwezen naar de bepalingen van art. B6.119 Bondsreglement waar duidelijk wordt gesteld (eigen onderlijning):

“Klachten over vergissingen, begaan door een scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens de wedstrijd of bij de toepassing van de regels van het voetbalspel, worden beschouwd als hebbend betrekking op de spelleiding en worden behandeld door de bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing), uitgezonderd voor wat betreft de wedstrijden van de Beker van België Vrouwen en de Beker van België heren voor de eerste 5 speeldagen, waar het Sportcomité KBVB bevoegd is.

Profvoetbal : Referee Department...”

Tot hier kan de Evocatiecommissie worden gevolgd.

Vervolgens meent zij de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad om te zetelen als beroepsinstantie te kunnen afleiden uit de hiernavolgende door haar ontwikkelde redenering :

“In casu, betreft het beroep bij de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal het aanvechten van een beslissing genomen door het “Bureau Arbitrage KBVB”, zijnde de in art.B6.119 Bondsreglement aangeduide bevoegde instantie en is dit geen verhaal tegen een genomen beslissing van de scheidsrechter an sich.

In toepassing van art. P2.18 Bondsreglement wordt uitdrukkelijk voorzien dat de kamers van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal in hoger beroep oordelen over beslissingen gewezen in eerste aanleg van het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal, waarbij deze laatste instantie deze is zoals bedoeld in art. B2.10,6° van het Bondsreglement.

Tenslotte dient gewezen te worden op art. B11.77 Bondsreglement dat stelt :

“iedere genomen beslissing is, behoudens andersluidende bepalingen, vatbaar voor een rechtsmiddel.

De Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal heeft zich terecht bevoegd verklaard.”

Geen enkele bepaling in het Bondsreglement voorziet in een beroep tegen de beslissing van het Professional Referee Department.

Artikel P2.18 (tweede streepje) van het Bondsreglement verwijst naar een hoger beroep tegen beslissingen gewezen in eerste aanleg van het “Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal”. Artikel P2.18 noch enige andere bepaling in het Bondsreglement, vermeldt de mogelijkheid van hoger beroep tegen een beslissing van het Professional Referee Department. Waar de

Evocatiecommissie verwees naar de “instantie zoals deze bedoeld in artikel B2.10,6° van het Bondsreglement”, zijn de hiernavolgende overwegingen aan de orde.

In artikel B2.10.6° van het Bondsreglement dat betrekking heeft op de “Bondsorganisatie” wordt het volgende gesteld :

“...6° Instanties belast met de ontwikkeling van de arbitrage (refereeing) :

- a) Referee Department*
- b) commissie Arbitrage KBVB*
- c) Departement Arbitrage Voetbal Vlaanderen*
- d) Strategische commissie voor de arbitrage Voetbal Vlaanderen*
- e) Bureaus Arbitrage ACFE*
- f) Provinciale Bureaus Arbitrage ACFE”*

Deze bepaling handelt dus enkel over de “ontwikkeling van de arbitrage” en bevat zowel een verwijzing naar het “Professional Referee Department” als een verwijzing naar “Bureaus Arbitrage ACFE”.

Uit deze bepaling kan dus alvast niet worden afgeleid dat met het “Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal” ook het “Referee Department” wordt bedoeld.

Interne rechtsmiddelen tegen een beslissing van het Referee Department zijn dus niet voorzien, blijken alvast niet duidelijk uit de hiervoor aangehaalde bepalingen of andere artikelen opgenomen in het Bondsreglement.

Ook de KBVB zelf die het reglement heeft opgesteld, stelt dat het “Bureau d’Arbitrage” niet meer bestaat en dat in het seizoen 2019-2020 het Professional Referee Department werd geïnstalleerd als een nieuwe instantie waarbij het niet om een loutere naamswijziging ging van “Bureau d’Arbitrage” naar “Professional Referee Department”.

Hierbij valt te beklemtonen dat het Professional Referee Department geen Bondsinstantie is maar als een onafhankelijk orgaan functioneert terwijl het “Bureau d’Arbitrage” wel een Bondsinstantie was. Een “intern” beroep of verhaal is in deze dan ook uitgesloten.

Bovendien zou dit ook in strijd zijn met de eigen specifieke rol die is toebedeeld aan de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal, nadat in het voetbalseizoen 2019-2020 het Professional Referee Department het levenslicht zag.

Immers voorzien de artikelen B6.119 t.e.m. B6.121 van het Bondsreglement in een trapsgewijze procedure met afzonderlijke bevoegdheden voor het Professional Referee Department die geen bondsinstantie is terwijl de Disciplinaire Raad, zoals hiervoor reeds aangehaald, dit wel is:

“Artikel B6.119 Klachten over vergissingen, begaan door een scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens een wedstrijd of bij toepassing van de regels van het voetbalspel, worden beschouwd als hebbende betrekking op de spelleiding en worden behandeld door de bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing)...

Artikel B6.120 (...) De bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing) mag evenwel de klachten over vergissingen van die aard niet verwerpen, zonder de belanghebbenden gehoord te hebben.

De bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing) mag, bij het ontvangen van een dergelijke klacht, aan de klagende club schriftelijk haar standpunt overmaken dat de klacht op de beoordeling van één of meerdere spelfeiten slaat. Het vraagt dan tegelijk of de club de klacht in die omstandigheden handhaaft. In bevestigend geval vallen eventueel de kosten van het geding ten laste van de club en kunnen haar eventueel boetes ten laste worden gelegd.

Indien de club haar verzoek toch staande houdt, ongeacht die mededeling, wordt dit, zoals gebruikelijk, ter zitting en in aanwezigheid van de verschillende betrokken partijen behandeld.

Artikel B6.121 Indien voor de bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing), naar aanleiding van een klacht of beroep, vast komt te staan dat de scheidsrechter een vergissing begaan heeft, niet in het beoordelen van een feit maar wel in de toepassing van de spelregels, wordt de zaak, overgemaakt aan de bevoegde disciplinaire instantie. De bevoegde disciplinaire instantie gaat na of de vergissing de gang van het spel grondig heeft beïnvloed en beslist in dit geval tot de ongeldigheid van de wedstrijd. Indien vast staat dat tussen het ogenblik waarop de vergissing werd begaan en het einde van de wedstrijd de score onmogelijk nog kon veranderen in die mate dat de punten hierdoor anders moesten worden toegekend, stelt de instantie de score vast met inachtneming van de begane vergissing, maar zonder de wedstrijd te doen herspelen.”

Nergens in deze afhandeling van de klacht is voorzien dat de Disciplinaire Raad als beroepsinstantie bevoegdheid zou hebben tegen een beslissing van het Referee Department om de zaak niet naar haar door te verwijzen wanneer het Referee Department zou oordelen dat er louter sprake was van een vergissing in het beoordelen van een spelfeit.

Het BAS stelt vast dat in deze noch de Disciplinaire Raad noch de Evocatiecommissie bevoegdheid hadden om zich (in graad van hoger beroep en bij evocatie) over de beslissing van het Referee Department te buigen, dit niet in de Bondsreglementering is voorzien en dus enkel een voorziening mogelijk is bij het BAS in toepassing van het hiervoor aangehaalde artikel B1.18.

De voorziening van RSC ANDERLECHT op dat punt is dan ook gegrond.

Waar in se de beslissing van het Professional Referee Department in deze wel overeind blijft, werd hiertegen op ontvankelijke wijze door KRC GENK bij het BAS een voorziening ingesteld.

In toepassing van de haar toebedeelde rol in artikel B1.18 van het Bondsreglement kan het BAS wel degelijk deze beslissing van het Professional Referee Department van 8 januari 2024 nog steeds op haar regelmatigheid en redelijkheid toetsen.

Immers komt door het feit dat het BAS in de toepassing van voornoemde bepaling is gevat, de hele **betwisting** met alle aspecten opnieuw ter discussie en vermag elke partij alle argumenten hanteren.

Het een en ander blijkt voldoende uit artikel B1.18 dat het BAS bevoegd maakt om “**elk geschil** uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement te beslechten via de toepasselijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.”

Het “geschil” zelf, en dus niet een of andere beslissing op zich, tussen partijen wordt aanhangig gemaakt, dit niet alleen op procedureel vlak maar ook op feitelijk vlak.

Het gegeven dat er geen interne rechtsmiddelen zijn voorzien, maakt van het BAS niet automatisch een “beroepsinstantie” met volheid van bevoegdheid.

Er is noch in het EVRM-verdrag noch in enige andere bepaling een uitdrukkelijk gewaarborgd recht op hoger beroep met **volheid van rechtsmacht** voorzien.

Gegeven haar eigen specifieke bevoegdheid beoordeelt het BAS “het geschil” in haar geheel en niet de ene of de andere beslissing “an sich”.

Hierbij dient het BAS zich te beperken tot een zuiver marginale controle waarbij enkel wordt nagegaan of de genomen beslissing(en) in overeenstemming is of zijn met de eigen reglementen en de bepalingen van dwingend recht of openbare orde en of die al dan niet kennelijk onredelijk is of zijn en, met andere woorden of een bevoegde instantie, in dezelfde omstandigheden geplaatst, in alle redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

Het betreft dus een marginale toetsing waarbij het BAS niet bevoegd is om een eigen beoordeling in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de KBVB, behalve dan in zeer beperkt afgelijnde gevallen, die in casu niet voorliggen.

IV.2. STANDPUNTEN PARTIJEN TEN GRONDE.

RSC ANDERLECHT ontwikkelt, ten gronde, het hiernavolgend standpunt :

- de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal miskent de artikelen B6.120 en B6.121 van het Bondsreglement, alsook Law 5.2;
- de scheidsrechter heeft zich inderdaad vergist, maar enkel in de spelfeiten en niet in de spelregels;
- er kan objectief worden vastgesteld dat de scheidsrechter de desbetreffende spelers niet heeft gezien en aldus naar best vermogen heeft gehandeld conform zijn waarnemingen;
- het feit dat men de spelers van Anderlecht niet in de verboden zone zag, betreft een menselijke fout en geen fout tegen de spelregels;
- beslissingen van de VAR kunnen nooit aanleiding geven tot het opnieuw spelen van een wedstrijd;
- de zorgvuldigheidsplicht van de scheidsrechter en die van de VAR worden door de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal uitgebreid zonder dat hier een wettelijke basis voor voorhanden is;
- de draagwijdte van de bepalingen uit het Bondsreglement met betrekking tot de scheidsrechter worden zonder meer uitgebreid naar de VAR hetgeen een miskenning van het Bondsreglement inhoudt;
- er is hoe dan ook niet aangetoond dat voor zover men een vergissing zou weerhouden in toepassing van de spelregels, het niet bewezen is dat deze de wedstrijd grondig heeft beïnvloed;
- er is hoe dan ook geen inbreuk te weerhouden op artikel 1384, lid 3 oud B.W.

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND stelt, op haar beurt, het volgende :

- in casu is de procedure voor het PRD verlopen in overeenstemming met de reglementair voorziene procedure;
- het PRD is geen bondsinstantie terwijl het Bureau Arbitrage, dat niet meer bestaat, dit wel was;
- de spelregels werden door de scheidsrechter juist toegepast;
- de hoofdscheidsrechter kan niet met de VAR worden gelijkgesteld;
- uiterst ondergeschikt is het niet bewezen dat deze vergissing in de toepassing van de spelregels de gang van de wedstrijd grondig zou hebben beïnvloed;
- ook de vordering van KRC Genk op grond van artikel 1384 oud B.W. is ongegrond nu er geen fout is bewezen;
- het is hoe dan ook niet de vergissing van de scheidsrechter die tot het verlies heeft aanleiding gegeven;
- hoogstens is er sprake van een verlies van een kans maar dit kan nooit aanleiding geven tot het herspelen van een wedstrijd.

KRC GENK stelt in het kader van haar verzoek tot arbitrage het volgende :

- scheidsrechter *[V]* en VAR *[B]* en AVAR *[D]* bevestigden ter zitting van het PRD dat zij de positie van de Anderlecht-spelers niet hebben beoordeeld;

- REF [V] en VAR [B] bevestigden ter zitting van de Disciplinaire Raad dat zij de positie van de spelers van Anderlecht niet hebben beoordeeld;
- de DRP heeft geen fout gemaakt bij de interpretatie van het Bondsreglement;
- Cercle Brugge en KAA Gent moeten uit de procedure worden geweerd nu zij geen rechtstreeks en persoonlijk belang hebben;
- hun belang hangt namelijk af van de uitslag van de te herspelen wedstrijd, hun eigen prestaties in de competitie en de prestaties van hun overige concurrenten;
- het BAS heeft een marginale beoordelingsbevoegdheid;
- de Evocatiecommissie bevestigde deze bevoegdheid in hoger beroep van de Disciplinaire Raad;
- indien het BAS de bevoegde instantie zou zijn, dan verliest KRC Genk een aanleg daar het BAS enkel over een marginale bevoegdheid beschikt;
- er ligt een schending voor van artikel 14 van de “Laws of the Game”;
- uit de VAR-opname blijkt dat de positie van de Anderlecht-spelers niet werd beoordeeld;
- er wel degelijk een vergissing voorligt in de toepassing van de spelregels;
- advocatenkantoor NautaDutilh bevestigt dat het niet beoordelen van een determinerend element van de spelregels een vergissing in de toepassing van de spelregels vormt;
- deze vergissing heeft de gang van het spel grondig beïnvloed;
- er minstens sprake is van een fout in de zin van artikel 1384 oud B.W.

KSV CERCLE BRUGGE ondersteunt haar verzoek tot tussenkomst als volgt :

- zij gerechtigd is om tussen te komen op grond van artikel 22 van het Reglement van het BAS;
- zij bereid is de arbitrageovereenkomst te ondertekenen wanneer die haar wordt voorgelegd;
- het belang is gelegen in het feit dat een eventueel herspelen van de wedstrijd aan KRC Genk de mogelijkheid zou geven om bijkomende punten te pakken ten nadele van Cercle Brugge;
- KRC Genk en Cercle Brugge zijn rechtstreekse concurrenten voor het bemachtigen van een plaats in de top 6 van de eindrangschikking van de reguliere competitie;
- telkens wanneer een ploeg stijgt in de eindrangschikking krijgt die ploeg een veel groter deel van de televisierechten, niet alleen voor het lopend seizoen maar ook voor de daaropvolgende seizoenen;
- de DRP was niet bevoegd om overeenkomstig de regelgeving te oordelen over de vraag of de beslissing van de scheidsrechter een beslissing is in de toepassing van een wedstrijdfeit of in de toepassing van de spelregels;
- het PRD terecht heeft beslist dat de klacht van KRC Genk ontvankelijk doch ongegrond was gezien het een vergissing betrof in de beoordeling van een spelfeit en niet een vergissing betrof aangaande de toepassing van de spelregels;
- de beslissing van de Disciplinaire Raad is ook inhoudelijk niet juist, het betreft een beslissing in de toepassing van een feit;
- ondergeschikt werd hoe dan ook het verloop van de wedstrijd niet beïnvloed door deze scheidsrechterlijke vergissing;
- er tenslotte ook geen fout voorligt in de zin van artikel 1384 oud B.W.

Ook KAA GENT is vrijwillig tussengekomen en vraagt het volgende :

- zij een duidelijk belang heeft gezien de impact van het gebeurlijk herspelen van de wedstrijd op de rangschikking, KRC Genk en KAA Gent in deze rechtstreekse concurrenten zijn;
- hier ook geldelijke belangen mee gemoeid zijn, de deelname aan de Champions “play-offs” in deze ook bijkomende gelden met zich meebrengen;
- zij zich steunt op artikel 22 van het Reglement van het BAS;
- de bestreden beslissing is in strijd met de regelgeving van de KBVB;
- het gaat over een vergissing in de beoordeling van een spelfeit en niet over een vergissing in de beoordeling van een spelregel.

IV.3. BEOORDELING TEN GRONDE.

IV.3.1. DE TUSSENKOMSTEN van KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT.

Artikel 22 van het procedurereglement van het BAS voorziet aangaande de vrijwillige tussenkomst in het volgende :

“1. Iedere derde-belanghebbende kan het arbitragecollege verzoeken om in de procedure tussen te komen. Dit verzoek wordt schriftelijk aan het secretariaat gericht, die het aan de partijen meedeelt.

Een derde kan ook door een partij worden opgeroepen om tussen te komen.

2. In elk geval, kan een derde slechts tussenkomen indien hij gebonden is door de arbitrageovereenkomst of met instemming van alle partijen.

3. De derde die tussenkomt aanvaardt de keuze van de arbiters, de samenstelling van het arbitragecollege en de taal van de rechtspleging.

4. Weliswaar kan een tussenkomende partij, overeenkomstig de bepalingen van artikel 14, een arbiter wraken binnen een termijn van zeven dagen na de ontvangst van de kennisgeving van de keuze van de arbiter of binnen de termijn van zeven dagen na de dag van de kennisneming van de wrakingsgrond, voor zover deze dag valt na de ontvangst van de kennisgeving van de keuze.

5. De tussenkomende partij krijgt toegang tot de stukken die in de arbitrage werden ingediend door de partijen, tenzij het scheidsgerecht anders beslist.”

Uit de voorliggende stukken blijkt dat KRC GENK zich uitdrukkelijk heeft verzet tegen de vrijwillige tussenkomst van CERCLE BRUGGE KSV en KAA GENT via e-mails gericht aan het secretariaat van het BAS op respectievelijk 17 en 22 februari 2024.

Niet alle partijen hebben dus ingestemd met hun tussenkomst en er werd ook geen arbitrageovereenkomst ondertekend.

Waar beide clubs voorhouden dat zij een rechtstreeks belang hebben bij deze procedure tussen RSC ANDERLECHT en KRC GENK steunen zij zich op argumenten als dat een gebeurlijk herspelen van de wedstrijd invloed kan hebben op de rangschikking nu alle voornoemde partijen, ook de tussenkomende partijen, nog in volle strijd zijn voor een plaats in de play-offs en de daaraan verbonden financiële gevolgen, zowel op het vlak van televisierechten als Europees voetbal.

Aangezien het BAS bevoegd is om van het geschil kennis te nemen, dit in toepassing van artikel B1.18 moeten ook de bepalingen van het Bondsreglement inzake vrijwillige tussenkomst in acht worden genomen.

Artikel B11.36 van het Bondsreglement luidt als volgt :

“De vrijwillige tussenkomst is de handeling waardoor een club of een aangeslotene die geen partij is in het geding, aangeeft partij te willen worden.

Een vrijwillige tussenkomst is enkel toelaatbaar indien de betrokkene aantoont dat hij een persoonlijk en rechtstreeks belang heeft om tussen te komen.”

Het persoonlijk en rechtstreeks belang is enkel aanwezig in hoofde van de in het geding zijnde partijen, RSC ANDERLECHT en KRC GENK.

Een loutere beslissing tot “herspelen” van de wedstrijd tussen RSC ANDERLECHT en KRC GENK heeft geen directe invloed op de situatie van KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT.

KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT kunnen hoogstens een indirect belang inroepen.

De impact op het klassement hangt immers ook af van hun eigen prestaties in de competitie en de prestaties van hun overige concurrenten, dit gezien in het bijzonder het gegeven dat er nog 3 wedstrijden moeten worden betwist.

Waar KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT dit rechtstreeks en persoonlijk belang ontberen, is hun verzoek tot tussenkomst in deze onontvankelijk.

IV.3.2.DE BEOORDELING van de beslissing van het PROFESSIONAL REFEREE DEPARTMENT.

In het kader van haar marginaal toetsingsrecht dient het BAS na te gaan of het Professional Referee Department niet kennelijk onredelijk is geweest in haar besluitvorming, m.a.w. of een persoon of instantie in dezelfde omstandigheid geplaatst in alle redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

Hiermee wordt bedoeld dat in bepaalde gevallen een rechtshandeling of een feitelijke gedraging, die aan het oordeel van de rechter wordt onderworpen, door deze rechter niet volledig volgens eigen inzicht maar slechts op beperkte wijze kan beoordeeld worden naar haar overeenstemming met of inbreuk op het recht. De bedoelde beperkte beoordelingsvrijheid van de rechter bevindt zich in het midden tussen enerzijds het geheel ontbreken van beoordelingsbevoegdheid, en anderzijds de volledige toetsing waarbij de rechter zonder meer de aan hem onderworpen gedragingen of rechtshandeling beoordeelt volgens zijn eigen maatstaven over wat behoorlijk of onbehoorlijk is.

In haar beslissing van 8 januari 2024 heeft het Professional Referee Department de volgende overwegingen en daaraan gekoppelde besluitvorming geformuleerd :

“Overwegende dat aan de hand van de getuigenissen en de antwoorden op de gestelde vragen, blijkt dat noch de scheidsrechters op het veld noch de VAR, speler [S] of andere spelers te vroeg in het strafschoopgebied hebben zien komen -pagina 5.

Dat initieel de VAR inderdaad het te vroeg betreden van het strafschoopgebied door speler [S] zelf niet had opgemerkt: Dat de VAR door de AVAR er attent werd gemaakt dat op de “tactical camera” (i.e. de camera achter het doel) zichtbaar was dat speler [S] te vroeg was ingelopen-pagina 5.

Dat de VAR hierop aan de scheidsrechter adviseerde de strafschoop te laten hernemen; Dat vervolgens de AVAR opnieuw is tussengekomen en erop wees dat dit een foute reglementaire beslissing zou zijn : Dat de VAR hierop zijn advies corrigeerde en de scheidsrechter aanraade om te herstarten met een indirecte schoop in het voordeel van de club Anderlecht-pagina 5.

Dat aan de hand van het audio-en videomateriaal en de getuigenissen blijkt dat er intussen twijfels waren bij de scheidsrechters op het veld mbt de juistheid van de initiële beslissing waarop de vraag wordt gesteld aan de VAR of er ook verdedigers te vroeg waren ingelopen. Dat de scheidsrechters op het veld immers niet konden zien of uitmaken of er spelers te vroeg waren ingelopen-pagina 5

Dat de scheidsrechter formeel ter zitting bevestigt dat hij enkel deze vraag heeft geopperd en zelf op geen enkel ogenblik heeft gesteld of bevestigd dat er ook verdedigers

te vroeg waren ingelopen. Dat de VAR formeel ter zitting bevestigt dat hij, door de commotie en tumult op het veld en het feit dat hij reeds bezig was met het dubbel checken van de reglementaire bepalingen, deze vraag niet heeft gehoord;

Dat een paar ogenblikken later de VAR adviseert het spel te hernemen met een indirecte vrijschop-pagina 6.

Dat tijdens de zitting uitdrukkelijk de vraag werd gesteld aan de scheidsrechters of ze op het moment van het toekennen van de vrije schop er zich van bewust waren dat er spelers van de club Anderlecht te vroeg waren ingelopen. Dat zowel door de scheidsrechter, de assistent-scheidsrechter als door de VAR hierop negatief werd geantwoord, hetgeen ook blijkt uit de correcte reconstructie van de situatie en het audio- en videomateriaal-pagina 6.

Dat de scheidsrechter tijdens de zitting bevestigt dat hij de uiteindelijke beslissing neemt vertrouwend op de beschouwing van de situatie door de VAR-pagina 6.

Scheidsrechter [V] beaamt dat hij de vraag gesteld heeft aan de VAR of er ook verdedigende spelers van RSC Anderlecht te vroeg waren ingelopen, hetgeen ook blijkt uit de geluidsopname.

VAR [B] verklaart dat hij die vraag niet heeft gehoord, allicht door het tumult. Op de vraag waarom scheidsrechter [V] dezelfde vraag niet nogmaals heeft gesteld nadat er geen antwoord op kwam en niet heeft aangedrongen, antwoordt hij dat hij initieel al van oordeel was dat er niemand te vroeg was ingelopen. Hij ging ervan uit dat de tussenkomst van de VAR, dewelke op zijn vraag enkel meldde dat speler [S] te vroeg inliep, die neemt deel aan het spel correct was, aangezien de VAR beschikte over de videobeelden-pagina 5.

Dat de VAR ter zitting bevestigt dat hij op geen enkel moment heeft opgemerkt dat er spelers van de club Anderlecht voortijdig in het strafschoopgebied zijn ingelopen en dat hij de focus enkel heeft gelegd op de speler van de club Genk en de positie van de aanvallende speler [S] in het oog heeft gehouden. Dat het proces dusdanig verloopt dat het moment waarop de VAR een duidelijk zicht meent te hebben op de situatie, hij het spelfeit op die basis beoordeelt om vervolgens de op het door hem beoordeelde spelfeit de spelregel toe te passen en desbetreffend de scheidsrechter adviseert- pagina 6.

Overwegende dat het PRD van oordeel is dat, op basis van de informatie die VAR en scheidsrechter op het moment van het nemen van de finale beslissing hadden, met name dat er zich een aanvallende speler van Genk in de “verboden zone” bevond, de scheidsrechter de correcte (volgens de Spelregels) finale beslissing (indirecte vrije schop) heeft genomen;

Dat, a posteriori en op basis van alle huidige verzamelde informatie, wel kan uitgemaakt worden dat er bij de beoordeling van de situatie of spelfeit door de VAR een verkeerde beoordeling van de situatie of spelfeit is gemaakt (menselijke beoordelingsfout) : Dat echter op basis van de beschikbare informatie en het beoordeelde spelfeit, de spelregel correct werd toegepast en dus reglementair de juiste beslissing werd genomen-pagina 6”

Het BAS stelt vooreerst vast dat het Professional Referee Department op zeer zorgvuldige wijze tot haar besluit is gekomen en daarbij in het bijzonder niet alleen alle actoren maar ook alle voorhanden feitelijke gegevens in haar beslissing heeft meegenomen.

De situatie is duidelijk :

- in eerste instantie hadden hoofdscheidsrechter en de assistent-scheidsrechters op het veld niemand te vroeg in het strafschoopgebied zien lopen, noch spelers van KRC Genk noch spelers van RSC Anderlecht;
- de assistent video-assistent-referee (AVAR) meldde vervolgens dat KRC Genk-speler [S] te vroeg het strafschoopgebied was ingelopen;
- de VAR adviseerde de scheidsrechter om de strafschoop te laten hernemen maar de AVAR wees er vervolgens op dat een dergelijke beoordeling wel degelijk een fout zou inhouden op de spelregels waarna de VAR het advies gaf aan scheidsrechter [V] om een indirecte vrije trap in het voordeel van KRC GENK toe te kennen;
- de hoofdscheidsrechter bleek vervolgens de spelregels wel degelijk goed te kennen vermits hij vervolgens bij de VAR ook om advies vroeg aangaande het eventueel vroegtijdig betreden van het strafschoopgebied door Anderlecht-spelers;
- waar de hoofdscheidsrechter hieromtrent geen duidelijk antwoord kreeg, heeft hij dan de juiste beslissing genomen om een indirecte vrije trap toe te kennen;
- de hoofdscheidsrechter had immers initieel niemand zien inlopen maar werd er door de VAR op gewezen dat KRC GENK speler [S] wel degelijk te vroeg was ingelopen.

Op basis van de informatie waarover [NV] beschikte, heeft hij de spelregels juist toegepast en het feit dat de VAR duidelijk geen oog had gehad voor de spelers van Anderlecht doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Het gegeven dat de VAR geen oog heeft gehad voor de spelers van Anderlecht betreft geen fout wegens miskenning van de spelregels maar dient beschouwd te worden als een onzorgvuldigheid bij het vaststellen van een spelfeit.

Vooreerst is het zo dat een beslissing van een hoofdscheidsrechter niet kan gelijk worden gesteld met een beslissing van de VAR.

Vergissingen begaan door de VAR kunnen nooit aanleiding geven tot het ongeldig verklaren van een wedstrijd.

Artikel B6.120 van het Bondsreglement maakt een zeer duidelijk onderscheid tussen de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter waarbij het de hoofdscheidsrechter op het veld is die de eindverantwoordelijkheid draagt en de eindbeslissing neemt nu uitdrukkelijk wordt voorzien dat de verklaringen van een assistent-scheidsrechter (of dit nu een lijnrechter is of de VAR) die in tegenspraak zijn met die van de hoofdscheidsrechter van geen invloed zijn op de uiteindelijk genomen beslissing op het veld.

Nergens in het Bondsreglement of enige andere van toepassing zijnde bepaling wordt voorzien dat vergissingen van de VAR aanleiding kunnen geven tot een herspelen van een wedstrijd of het voorafgaandelijk ongeldig verklaren ervan.

Dit wordt zelfs uitdrukkelijk in het VAR-protocol voorzien :

“ Geldigheid van een wedstrijd

In principe wordt een wedstrijd niet ongeldig verklaard vanwege :

-storing(en) in de VAR-technologie (net als bij doellijntechologie (GLT))

-verkeerde beslissing(en) met betrekking tot de VAR (aangezien de VAR een wedstrijdofficial is

-beslissing(en) om een incident niet te herzien

-herziening(en) van een niet-herzienbare situatie/beslissing”

Het feit dat de VAR geen oog heeft gehad voor de spelers van RSC ANDERLECHT maakt geen fout uit tegen de spelregels, maar betreft een onzorgvuldigheid in de beoordeling van een welbepaalde spelsituatie.

Niet alleen is dit een feitelijke beoordeling maar wanneer zij daaropvolgend dit advies meegeeft aan de hoofdscheidsrechter en deze laatste volgt dit advies, is ook diens finale beslissing een beslissing over een spelfeit en is hier nergens een inbreuk tegen de spelregels te weerhouden.

Het loutere feit dat de beoordeling van deze specifieke spelfase “foutief” was, doet geen afbreuk aan het feit dat dit een beoordeling blijft met betrekking tot een spelfeit.

Voetbalclubs moeten beseffen dat scheidsrechters geen robots zijn en net als voetballers zelf fouten maken (doelkans missen, strafschop missen) die inderdaad een impact kunnen hebben op het verloop van een wedstrijd maar deze fouten zijn nu eenmaal niet uit te sluiten in het dynamisch gebeuren van een voetbalwedstrijd.

Het is maar al te gemakkelijk om achteraf commentaar en kritiek te geven, na het de zoveelste keer bekijken van beelden, liefst dan nog in slow motion, vanuit zijn of haar zetel.

De dynamiek van het voetbalspel maakt dat zaken in enkele flitsen, zelfs seconden gebeuren en dat men niet kan en mag verwachten van een scheidsrechter dat hij, zeker gelet op de vaak hectische omstandigheden waarin hij een beslissing dient te nemen, als een soort “übermensch” alles moet en kan zien.

Ook de VAR zelf wordt bemand door mensen, scheidsrechters, en ook zij kunnen zaken missen of fouten maken in hun beoordeling, maar zoals hiervoor reeds aangehaald is het uiteindelijk de scheidsrechter op het veld zelf die finaal beslist.

De voorliggende beslissing van het Professional Referee Department is gedragen door het wel in overweging nemen van alle informatie waarover zij beschikte, verklaringen van de betrokken scheidsrechters inbegrepen, en waar fouten werden erkend of toegegeven betekent dit daarom niet dat er ook sprake is van een fout tegen de spelregels.

In artikel B1.6,31° van het Bondsreglement worden de regels van het voetbalspel als volgt gedefinieerd :

“31° regels van het voetbalspel : de door IFAB voorgeschreven en door de FIFA goedgekeurde spelregels, voor elk nieuw seizoen beschikbaar gesteld in een vertaalde uitgave”.

KRC GENK duidt op geen enkele wijze aan welke specifieke regel van het voetbalspel in deze dan wel concreet zou zijn geschonden nu de uiteindelijke beslissing bij de hoofdscheidsrechter lag en deze, in acht genomen het advies dat hij van de VAR kreeg, de juiste toepassing van de spelregels maakte door de strafs chop niet te laten hernemen maar aan RSC ANDERLECHT een indirecte vrije trap toe te kennen.

Waar [NV] blijkbaar geen duidelijk antwoord had gekregen over het eventueel vroegtijdig inlopen van spelers van RSC ANDERLECHT, is er geen enkele bepaling in welk reglement of protocol dan ook dat hem verplichtte hierover te blijven doorvragen en maakt alvast het feit dat hij dit niet deed geen inbreuk uit op de toepassing van de spelregels.

Waar KRC GENK, ondergeschikt, haar vordering ook steunt op artikel 1384 (oud) Burgerlijk Wetboek en meent dat de KBVB dient aansprakelijk te worden gesteld voor haar aangestelden (lees in deze : scheidsrechters) faalt ook deze vordering in rechte nu er in deze geen fout in hoofde van de aangestelde (scheidsrechter) kan worden weerhouden daar de scheidsrechter, op basis van de hem gekende en voorgelegde feitelijke elementen, wel degelijk een beslissing heeft genomen die in overeenstemming was met de reglementaire bepalingen.

Dit alles maakt dat het ingesteld beroep bij het BAS in hoofde van RSC ANDERLECHT ontvankelijk en gegrond is.

Het ingesteld beroep van KRC GENK, op haar beurt, is weliswaar ontvankelijk doch ongegrond nu uit de marginale toetsing door het BAS volgt dat de beslissing van het PRD niet op kennelijk onredelijke wijze is tot stand gekomen maar daarentegen weloverwogen was in het licht van de voor haar aangebrachte feitelijke gegevens.

V. DE ARBITRAGEKOSTEN

In het licht van het voorgaande, dient KRC GENK te worden gewezen in de kosten van de arbitrage, kosten zoals hierna begroot met uitzondering van de kosten van tussenkomst van KSCV CERCLE BRUGGE en KAA GENT die door deze laatsten zelf dienen te worden gedragen en van de kosten van het wrakingsverzoek die ten laste van RSC ANDERLECHT dienen te worden gelegd.

Deze kosten betreffen :

-aanhangig maken zaak 327/24 (RSC ANDERLECHT) :	2.000,00€
-aanhangig maken zaak 328/24 (KRC GENK) :	2.000,00€
-kosten tussenkomende partij KSV CERCLE BRUGGE:	1.000,00€
-kosten tussenkomende partij AA GENT :	1.000,00€
-kosten arbiters :	1.272,23€
-kosten arbiter (wrakingsverzoek) :	400,00€
-administratieve kosten :	<u>800,00€</u>
	8.472,23€

VI. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport;

Verklaart de vrijwillige tussenkomsten van KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT onontvankelijk;

Verklaart het door RSC ANDERLECHT ingesteld beroep tegen de beslissing van 26 januari 2024 van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal ontvankelijk en gegrond in die zin dat het door KRC GENK bij de Disciplinaire Raad ingesteld hoger beroep onontvankelijk was en dienvolgens de beslissing van 8 januari 2024 van het Professional Referee Department te bevestigen is;

Verklaart het door KRC GENK ingesteld beroep tegen de beslissing van het Professional Referee Department ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt dienvolgens deze op 8 januari 2024 genomen beslissing van het PRD waarbij geoordeeld werd dat een fout voorlag tegen een spelfeit en dienvolgens de zaak niet naar de Disciplinaire Raad diende te worden verwezen;

Zegt dienvolgens dat de wedstrijd tussen RSC ANDERLECHT en KRC GENK niet dient te worden herspeeld;

Verwijst KRC GENK in de kosten zoals hiervoor begroot doch met uitzondering van de kosten inzake vrijwillige tussenkomst van CERCLE BRUGGE en KAA GENT en van de kosten van het wrakingsverzoek;

Zegt dat KSV CERCLE BRUGGE en KAA GENT hun eigen kosten van tussenkomst dienen te dragen zoals hiervoor begroot;

Zegt dat de kosten van het wrakingsverzoek ten laste van RSC ANDERLECHT dienen te worden gelegd gezien hun verzoek dienaangaande ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 05 maart 2024.

Marinus VROMANS

Peter MARCOEN

Guy HERMANS

Lid

Voorzitter

Lid